

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 11. aprila 1928.

11. številka.

Fran Martinšek:

Klic za enotno organizacijo.

Kdor zasleduje in uvidi današnji neugodni položaj državnih nameščenecv, mora priti do spoznanja, da tako ne moremo dalje životari. Zato je potrebno, da najdemo pot, ki bi bila boljše od sedanje in da se na kakršenkoli način rešimo pretečega pogina.

Kaj pa prav za prav hočemo poštni nameščenec? Mi hočemo pred vsem, da je vsak poštni nameščenec, pa naj dela ročno ali duševno, stanovsko zaveden, da pozna svoje stališče v družbi, da pozna svoje pravice in dolžnosti, da zna ceniti in izrabiti svojo moč, ki jo dobi v močni, disciplinirani in edinstveni organizaciji. Marsičesa od vsega tega pa nam manjka. Zato je nujno potrebna enotna, na sindikalni podlagi izgrajena organizacija.

Taka enotna organizacija nas bo vodila in nam kazala pot, kako naj zboljšamo naše obupne razmere in kako ustvarimo, če ne že zase, pa vsaj za naše naslednike boljše bodočnost. Če bomo tako organizirani, si pridobimo moč, katere ne zlomi nobena sila. Takrat ne bodo mogli naših tovarišev pri vsaki priliki metati na cesto ali nas prikrajševati pri naših že tako skromnih dohodkih.

Neobhodno nam je potrebna močna, solidna in disciplinirana enotna strokovna organizacija. V taki organizaciji bo naša moč tako velika, da bomo lahko razkrinkali korupcijo, laži in nasilja, s tem bomo izboljševali državno upravo ter s tem pripomogli ljudstvu do večjega blagostanja. Svet, zgrajen na temelju pravice, poštenja in resnice, mora biti naš cilj.

Težki časi nam vevajo, da skrajno ekonomsko izrabljamo svoje sile, tako moralne kakor materialne. In vendar imamo med

poštnimi nameščenci ne vem koliko in kakšne vrste organizacij, ki obstojajo menda samo zato, da cepijo enotno moč.

V enotni organizaciji se bomo lažje borili proti krivici, korupciji, brezbriznosti in nezavednosti, borili se bomo skupno z drugimi organizacijami za boljše bodočnost. Le v skupni organizaciji bo mogoč tak boj, da je zasigurano dostojno življenje nas in naših rodbin ter dostojno, primerno in zdravo bivališče.

Vsak poštni uslužbenec bi se moral zavedati, da le v skupnosti je naš spas, vsak strokovno organizirani ptt. nameščenec se mora zavedati, da bo njegovo delo, požrtvovalnost, agitacija v prid organizaciji, njemu samemu v korist. Le v veliki, enotni organizaciji se bomo lahko in z uspehom borili proti nasprotnikom.

V dosego teh ciljev pa je treba, dragi tovariši, močne in strumne organizacije na čelu z voditelji, ki so možje razumnosti, odločnosti, spoznanja samega sebe, spoznavanja skupnih teženj poštinih nameščenecv, nemahljive vztrajnosti in jasno začrtanih načel. Le če bomo v smislu teh navodil organizirani, bomo svoj cilj v doglednem času tudi dosegli. Če se pa po teh načelih ne bomo ravnali in jih upoštevali, smo mi in naše organizacije obsojene na skorajšnji pogin.

Zato kličem vsem zavednim poštnim nameščencem, vsi v enotno oblastno organizacijo. V naših vrstah naj se res že enkrat zjasni, zdramimo se v zadnji uri, kazalec gre proti dvanaajsti, vrzimo proč vse pomisleke, vse osebne in druge spotike. Podajmo si roke v enotni in močni oblastni organizaciji!

Ali je to potrebno?

Z objavo članka »Očistimo naše vrste« se strinjam popolnoma. Čisto pravilno je, da se glede popolne združitve O. P. O. kot ene enote razumemo. Iz vsebine članka se vidi, kakšen organizator je pisec. Vsebinske namere tak, kakršna bi z ozirom na dejstvo ne smela biti. Ako je v resnici komu ležeče na tem, da bi se dosegla enotnost, bi taki izbruhli mržnje, zagriženosti in poniževanja svojega idejnega nasprotnika ne smeli zagledati luč sveta, toliko manj pa biti objavljeni v strokovnem glasilu, katerega bere širša javnost. Zdi se mi, da kdor rabi izraze kot »turi«, »prilikavi epigoni« itd., ni ustvarjen za organizacijo, še manj pa med pošteno družbo. Kljub temu pa si prisvaja monopol, da mora stlačiti pod svojo copato vse slovenske poštne uslužbenice. Tisti, ki je tako daleč zaslepljen z mržnjo in blati svojega nasprotnika, ki mu ni ničesar žalega storil, bi ne smel nikoli več izreči besede »organizacija«. Pota, ki vodijo do solidarnosti in skupnosti, so čisto drugačna in bi jih moral pisec kot tak dobro poznati. Da je enotna organizacija potrebna, ne oporeka nihče, ker vemo, da razcepljenost ne vodi do uspehov in uspešne borbe za boljši obstoj državnih nameščenecv.

Poštna organizacije so obstojale že veliko poprej, nego se je pisec članka »Očistimo naše vrste« sploh sanjalo, da pošta na svetu obstoji, bodo pa tudi še naprej, ko njega ne bo. Iz tega sledi čisto logični zaključek,

da v organizaciji ne smejo igrati osebne zavisti in mržnje nobene vloge. Kdor pa kljub temu da več na osebo kot na organizacijo, je razdiralec in nima vpogleda v bodočnost. V sedanjih kritičnih časih, ko preživljajo poštne organizacije krizo, kakršne še nismo imeli, bi se morale napeti druge strune, ki bi zvenele pomirjevalno, ne pa peti pesem nedostojnosti in nekemu očitati, da je nezmožen voditi organizacijo, ker s takšnimi očitki dokazuje sam, da je organizatoričnega dela nezmožen.

Naše strokovno glasilo ni za to tukaj, da se v njem objavljajo besede turi, sebičneži, brezpomembna ferajnarstva, epigoni in sam ne vem kaj še. Strokovno glasilo mora biti čisto neodvisno in v njem objavljeni članki morajo vplivati na razburjeno maso pomirjevalno. Bojim se, da bo trud, ki je vložen za dosego enotnosti, ostal vzpričo nastalih razmer nepoplačan. — Ustvarjati nekaj s silo in naglico, se ni še nikoli obneslo. Skušnje so pokazale, da se vsaka zasilna stavba podre, še preden se do vrha dogradi. Kdor hoče imeti stavbo solidno in trdno, zavarovano proti burji in tresljajem, mora postaviti soliden temelj, katerega mora položiti tudi na sigurna tla, da se stavba nikoli ne razrahlja in pogrezne v brezdno. —

Ne bom si lastil tukaj pravice, da bi branil enega ali napadal drugega, povem le svoje mnenje, ker smatram, da je potrebno vpli-

vati pomirjevalno in, ako je mogoče, da se preteča nevarnost pravočasno odstrani. Zasluge za obliko organizacije, kakršna je sedaj in kdo si jih je zaslužil, ne bom našteval, ker ne bi rad vmešaval v to težko delo oseb, ki mogoče tega ne žele. Naj mi bo dovoljeno pripomniti le toliko, da jih imajo skoraj v enaki meri obe sedanji stranki. Pa ker se je že nekaj ustvarilo, otrok se je rodil, izhodil, začel hoditi v šolo, napreduje zadovoljivo, zato ga moramo pustiti, naj se uči še naprej, omogočimo mu, da bo zrastel velik, močan in učen gospod, da bomo mogli po dovršenih študijah na njega s ponosom pokazati in reči — glejte, tega otroka smo mi vzgojili in ga postavljamo vsem za vzgled, ker je v resnici takšen, kakor smo si ga želeli. Iz nič nekaj ustvariti je težko, zato je treba ogromnega truda in žrtve. Pa tisto, kar se je že zgradilo, da začnemo podirati? Zakaj? Ali ne bi bilo boljše, da to stavbo izpopolnimo, ako še ni en vogal gotov, da ga zgradimo. Ali ne bi bilo tako boljše? Ali smemo pustiti to stavbo, da se maje na treh vogalih? Ne, stavba mora biti popolna, imeti mora širi vogale, ker drugače je njen obstoj ogrožen.

Po mojem mišljenju se je začela ta preorganizacija izvajati prehitro, ker ideja za skupno organizacijo posebno med večjim delom nižjega uslužbenstva še ni dozorela. Razvoj časa bo prinesel seboj vse gotovo za popolno združitve. Bo pa treba za to tudi primerne vzgoje in poduka. Vplivati na razburjeno maso pomirjevalno, izogibati se vsake razburljivosti, izbegavati žaljive napade, popravljati storjene napake in, ako se kaj pripeti, kar bi normalen razvoj zadrževalo, odstraniti brez hrupa, brez mežnarjev in postreščkov. —

Enotnost organizacije mi je ležeča bolj na srcu kakor marsikateremu drugemu, ker ne gledam samo to, kar se danes godi. Pomisliti moramo, da nas čaka še ogromno delo, pri katerem bo treba porabiti vse duševne moči za dosego onega, kar nam pripada. Organizacija pa, ki bo obstojala na nasilju, bo za vselej in za vsako resno delo nezmožna. Vedno se bodo našli ekstremi, ki bodo tudi dobri stvari nasprotovali, ne zato, da ne bi znali, da ni to delo dobro, temveč zato, ker ne bodo pozabili, da so k tej prepotrebni enoti s silo pritegnjeni.

Kdor hoče biti dober organizator in vodja, mora poznati značaj in vse sposobnosti vsakega svojega člana, le takrat bo zadostil svoji nalogi in prišel do tiste stopnje, ki jo mora imeti vsak organizator. V naših vrstah pa žal tega ni ne na eni in ne na drugi strani. Dolžnost vseh voditeljev je, da temeljito poprej prouče, ker še le takrat pride čas, ko ne bo nobeden, ne višji ne nižji poštni uslužbenec imel pomislekov, ali tako ali tako, temveč se bo poprijel te enote z vso vmo in močjo. —

Preden odbije dvanaajsta ura in dokler se ne podere, kar že obstoji, hodimo previdni. Vsakdo naj dobro premisli in ve, da bodo nastale potem razmere takšne, katerih se bo moral vsak zaveden poštni uslužbenec sramovati. Ni še prepozno preprečiti zlo, ki nam grozi, treba je samo obojestranske dobre volje, pa bo nevarnost odstranjena, enotnost pa veliko bližja, nego si pesimisti predstavljajo.

Ako pa kljub temu pride razdor, se tudi ne bo tako hitro poravnal. Kdor ne vidi posledic, ki lahko nastanejo, in kdor vidi v organizaciji več oseb kot eno, ga zadene prokletstvo organizacije. Ako pa hočemo doseči kdaj poprejšnjo skupnost in edinstvo, odložite tisto nesramno orodje osebnih napadov, blatenja in mržnje, podajte si roko sprave in uspeh popolne združitve ne bo izostal.

Petnajsti dan tega meseca naj ne bo za beležen v črni zgodovini naših društev, temveč naj prinese oljko miru, načrt popolne sprave in vzajemnega skupnega delovanja. Od srca želim, da bi te moje vrstice dosegle vsaj delni ako ne popolni uspeh. Zato kličem: »**mir med nami** in srečne velikonočne praznike«. — (Pripombe k temu članku glej v naslednjem članku »Poglavje o strpljivosti«. — Uredništvo.)

Poglavje o strpljivosti.

(Iz uredništva.)

Dasiravno je pisec članka »Očistimo naše vrste« v zadnji številki P. gl. podpisan s celim imenom, se vendar njegov nepodpisani kritik v članku »Ali je to potrebno« v današnji številki P. glasnika ne obreza toliko vanj, kakor v uredništvo lista, zakaj je objavilo tisti članek. Na to in še na druge očitke se nam zdi potrebno pripomniti sledeče:

Kakor je že iz glave našega lista razvidno, je »Poštni glasnik« glasililo Obl. organizacije ptt. uslužb. v Ljubljani. Zato bi bilo jasno in samo ob sebi umevno, da se pišejo v njem samo take stvari, ki so v interesu lastnika lista, to je organizacije. Politični dnevnik je glasililo politične stranke. Zato se v njem objavljajo in prikrojajo samo taki članki, ki so v interesu dotične stranke — lastnice lista. Če pošlje kdo, ki je lahko naročnik tistega lista in pristaš njegove stranke, uredništvu lista članek, v katerem hvali kako stvar nasprotne politične stranke ali graja delo lastne politične stranke, bodite uverjeni, da tisti članek ne bo nikoli zagledal luči sveta, pa če je morda še tako dober in resničen.

Nihče bi ne mogel očitati našemu listu, ako bi ravno tako delal. Pa ni delal doslej in ne dela tega v sedanjem boju za enotno organizacijo in proti njej. Lahko bi objavljali samo članke »vladnih« pristašev, dočim bi članke »opozicije« metali v koš ali pa jih objavili šele po glavni skupščini. Kakor pa že rečeno, te taktike se list ni posluževal, kar dokazujejo doslej objavljeni članki v tem boju. Boj se je začel z objavo serije člankov »Zakaj je potrebna enotna organizacija«. Predsednik organizacije je na odborovi seji pozval in priporočal vsem članom, zlasti odbornikom, da naj ta izvajanja dobro prouče ter event. pomisleke ali protipredloge ravno tako javno objavijo. Že takrat je rekel, da bo objavil vse članke za in zoper enotno organizacijo.

Dolgo časa pa se ni nihče oglasil. Na tako obširna izvajanja niso mogli drugega pripomniti, kakor da so na občnem zboru Osr. društva nižjih pb. usl. v Ljubljani in na sestanku v Mariboru iztrgali en stavek izmed stotih stavkov ter ga skušali pokazati kot žalitev nižjih uslužbencev. Pametnih, stvarnih, idejnih pomislekov pa do danes ni bilo. Objavili pa smo lojalno vse, kar je kdo pisal o tej stvari, če tudi se je nam zdelo, da ni vse resnično in pravilno. Edino enega članka nismo objavili, ker je bil preveč oseb in žaljiv.

Prav in dobro bi bilo, da bi bili taki članki podpisani. Načelo pa je, da odgovarja za podpisane članke pisec, za nepodpisane pa urednik. S polnim imenom podpisane članke objavimo vedno pa magari da so naperjeni proti sami organizaciji ali proti lastniku lista, samo da niso v nasprotju s tiskovnim zakonom. Za tako veliko svobodo je sedanjí odgovorni urednik lista. Zato ni upravičen očitke, da bi uredništvo ne smelo objaviti članka »Očistimo naše vrste«, saj je podpisan, vrhu tega pa pisan v intencijah lastnika lista. Ravno tako protestirajo pri uredništvu lista nekateri proti temu, da smo objavili prvi članek »Mi in uradništvo«, kakor bodo

protestirali proti današnjemu članku »Ali je to potrebno?« Stojimo pa na stališču velike strpljivosti in velike svobode, zato objavljamo vse. Kdor ima čisto vest in kdor se bori za pravično stvar, temu si ni treba zakrivati oči.

Največja pogreška naših nasprotnikov je, da niso v svojem boju načelni, idejni, da se ne bore proti enemu načelu z drugim načelom, proti eni ideji z drugo idejo. Katera ideja je boljša, bolj zdrava, tista bo zmaga. Naši nasprotniki tako radi sezajo po cenenem in neresnem orožju, da iztrgajo kalk stavek ali celo samo kako besedo, pa operirajo ž njo v boju proti ideji. Kaj je bilo treba piscu prejšnjega članka priti na dan s turi, epigoni in mežnarji? Ali ni našel v cellem članku »Očistimo naše vrste« nobene ideje, nobene osnove, na kateri bi bil izdelal svoj odgovor? Pisec zasuka svoj članek tako, kakor da so turi neka žalivka. Turi so bolni deli telesa. Naša organizacija je bolna, znaki razkroja so v njej. Zato je potrebna operacija, ki odstrani bolne dele ali ture.

V članku »Očistimo naše vrste« ne najdemo tiste silne mržnje in blatenja, ki jo očita pisec. Članek je podpisan, zato se bo dopisnik lahko sam branil. Vendar smatra uredništvo za svojo dolžnost, da samo od sebe protestira proti gorostasni obsodbi človeka, ki ves živi in dela za organizacijo, ki žrtvuje vse umske in fizične moči za organizacijo, da bi ta človek ne smel nikoli več izreči besede »organizacija«. Vprašamo Vas javno, g. pisec, kaj pa oni Vaši tovariši, ki so se kot člani organizacije zvezali s starimi nasprotniki naše organizacije, pa so šli tožit vodstvo svoje lastne organizacije k direktorju? Ali tisti pa še vedno smejo izreči besedo »organizacija«? Zakaj nimate nobene besede obtožbe proti tem ljudem, ki so iz osebne mržnje in nasprotstva izdali svojo organizacijo? Po Vašem ni kriv oni, ki je grešil, ampak oni, ki je greh obsodil.

Strpljivost je lepa lastnost in Bog nam jo naj da vsem v teh težkih trenutkih. Toda zakaj pridigate strpljivost tistim, ki so na klofuto odgovorili z drugo klofuto? Zakaj niste priporočali strpljivosti onim, ki so začeli? Saj do tiste deputacije ni bilo javnega boja. Misli so se kresale na sejah in sestankih, vsaka stranka je zagovarjala svoje, list pa je ostal miren in nevtralen do deputacije. Takrat pa je bila mera polna, ker naši nasprotniki niso samo izgubili strpljivosti, ampak so pogazili najprimitivnejše čute takta, discipline in organizacijskega smisla.

Sicer pa bi vodstvo organizacije zaradi ljubega miru še potrpečelo, ako bi imelo najmanjše jamstvo, da bo danes eno leto kaj boljšé. Toda enotnost in edinstvo organizacije propovedujemo z živo in pisano besedo že 9 let, kar obstoja naš list, ki je vedno zastopal to idejo, nasprotniki pa so ostali isti in enaki. Od velikega dela članstva se je očitalo predsedniku naše organizacije, da ni že na lanski skupščini izvedel radikalno reorganizacijo. Iz same strpljivosti, iz same ljubezni do miru je predsedstvo lani to stvar samo polovično izvedlo v želji, da se ne razburjajo duhovi, in v upanju, da bo po enem letu mimnega in uspešnega skupnega

PETETEFILM.

Izgleda, da je kokoš (ali petelin?) po prebavi člankov v »Poštnem glasniku« štev. 10 od 1. aprila 1928 iznesla svoj velikonočni klopotec v političnem dnevniku »Jutro« štev. 82 od 5. aprila 1928 in ga odložila v uvodnem članku. — Dolg je bil sveti postni čas, za nekatere pa vendar še prekratek. Zakaj pokoro bodo morali delati po Veliki noči.

delovanja vse članstvo uvidelo, da je res samo v enotni organizaciji rešitev. Toda danes vidimo, da bi bila prva zamera boljša od druge. Kaj je pomagala vsa strpljivost, dobra volja vodstva, prigovarjanje, dokazovanje in vse? Ali se je za gram kaj izboljšalo? Ali se ni ravno zdaj izlila največja gotilida gnojnice na ljudi, ki so vedno hoteli samo dobro za vse ptt. nameščence?

Veseli nas, da priznate, da je enotna organizacija potrebna in da Vam je bolj pri srcu, kakor marsikomu drugemu. Prav za prav priznajo to vsi, ali vsaj nihče si ne upa javno temu oporekati. Dokaz torej, da je naše stališče pravilno. Toda, če rečete a, zakaj ne rečete še b? Če uvidite, da je nekaj prav in potrebno, zakaj tistega ne storite? Zakaj je treba imati pravo in potrebno še čakati, ko pa imate to, kar Vam leži pri srcu, lahko že 15. aprila? Danes so majhne razlike med nami, res pa je, da grozi po 15. aprilu med nami prepad, ki se ne bo zlepa premostil. Zakaj tedaj držati ta trhlji most med obema bregovoma? Zakaj ne greste rajši z onega brega vsi na ta breg, pa lahko most podremo? Če pa podremo 15. aprila most, mi pa ostanemo na dveh bregovih, potem vemo vsi, da bo treba ogromnega dela, da si zgradimo nov most. To delo pa bo dalo pečat smrtnega greha tistim, ki so v času, ko je bilo treba zediniti vse sile za skupno delo, prostovoljno ostali na drugem bregu.

Ali je to potrebno, vprašujete. Enotna organizacija je potrebna, to sami priznate. Članki za enotno organizacijo so bili potrebni, da je bilo vse članstvo obveščeno in podučeno, za kaj gre. Združitev z nasprotniki Obl. organizacije in ovadba pri direkcoji ni bila potrebna. Ožigovanje takih članov javno v listu je bilo potrebno. Če torej kratko odgovorimo na Vaše vprašanje, bi rekli: ono ni bilo potrebno, to pa je bilo potrebno.

To in ono.

Opozarjamo še na tem mestu na glavno skupščino Obl. organizacije ptt. uslužbencev, ki bo v nedeljo 15. aprila ob dveh popoldne v Mestnem domu v Ljubljani. Kdor ima pooblastila, naj pride že prej, ker se pobirajo pooblastila že od pol 2. ure dalje. Uradniki bodo imeli zvečer ob 7. uri v hotelu Štrukelj izredni občni zbor »Društva ptt. uradnikov«, na katerem bodo razpustili društvo in se stopili z Oblastno organizacijo. Ravno tam — pri »Štruklju« v Kolodvorski ulici — pa bo ob osmih zvečer zabavni sestanek na počast in pogostitev zunanjih delegatov. Pričakujemo predsednika Saveza g. Tomo Jovanovića iz Beograda, več delegatov zagrebške oblastne organizacije s predsednikom Lalićem na čelu in zastopstvo splitske organizacije. Pričakujemo tudi rekordne udeležbe od strani naših članov. Kdor le more, naj pride. Iz Ljubljane vsi, z dežele pa vsaj tisti, ki so blizu železnice do 30 km od Ljubljane.

Glavna skupščina bratske zagrebške organizacije je bila v nedeljo, dne 1. aprila, v Zagrebu. Obenem je bila proslava 10letnice organizacije. Skupščina ni bila zadovoljivo obiskana, tem več jih je pa bilo zvečer na zabavi. Prišli so predsednik Saveza tov. Toma Jovanović, predsednik splitske organizacije tov. Rado Pavlović, za ljubljansko organizacijo pa predsednik Jakše, podpredsednik Čampa in blagajnik Martinšek.

Načrt pravilnika o pogodbenih poštah, ki sta ga izdelali naša in zagrebška organizacija, bo te dni izročen po predsedniku Saveza g. T. Jovanoviću in po pogodb. poštarju g. Nikolaju Tkalcu iz Andrijevec gospodu ministru pošte in telegrafa. Načrt bo objavljen v več podlistkih »Poštni glasnik« prihodnje mesece.

VABILO

na

IX. redno letno glavno skupščino

Oblastne organizacije poštinih, telegrafskih in telefonskih uslužbencev v Ljubljani,

ki bo

na belo nedeljo, dne 15. aprila 1928 ob 14. uri v dvorani Mestnega doma v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Verifikacija pooblastil;
2. Čitanje zapisnika lanske glavne skupščine.
3. Poročilo predsednika.
4. Poročilo tajnika.
5. Poročilo blagajnika.
6. Poročilo nadzorne komisije in sklepanje o absolutoriju.
7. Izpremembra pravil.
8. Določitev članarine za poslovno leto 1928/29.
9. Volitve predsedstva, odbora in nadzorne komisije.
10. Predlogi in vprašanja.

Pooblastila bo sprejemal na dan glavne skupščine v zborovalni dvorani od pol 14. do pol 15. ure verifikacijski odsek. Po pol 15. uri se pooblastila ne bodo več sprejemala. Samostojni predlogi se morajo vložiti pisмено najmanj 8 dni prej.

Odbor OPO.

Poštni uradnik III. kategorije imeniten pisatelj. Večernik Češ. Sl. je nedavno tega prinesel podobo J. V. Rosulka z nadpisom: »Človek, ki je prebil z glavo zid«. Pod podobo pa beremo tole: L. 1917 miso mogli sedeti vsi v Pragi in delati to in to, recimo urejati literarni mesečnik. Nekje z italijanske fronte je poslal dne 3. januarja Jan Caclav Rosulek uredniku takega literarnega mesečnika rokopis veril in pripomnil: Navaden kanonir sem in nimam pravice nemara niti misliti politično. Ali ko se vrnejo običajni odnosi, me boste morda bolje poznali.« Njegov začetek je bil težak, šel je proti zidu nerazumevanja in nenaklonjenosti, a imel je trdo čepinjo in trdo pest. Zid je prebil, zdaj je na potu, na svobodnem potu, na svojem potu. To je treba poudariti in zato ima svoje mesto, dobro mesto in brez pomoči literarnih prvakov. Niso vedeli, kaj bi z njim, medtem pa je njegovo delo zaslovelo. Doslej je izdal dvanaest romanov in povesti. Ali je Rosulek naturalist ali idealist ali romantik? On je vse obenem in v tem je njegova sila. Njegova edina strast je potovanje. In vidi se, da ne mara za shojena pota ne na potovanju ne v literaturi. Videl je že Ameriko, Azijo, ves svet! Rosulkov sloves v češki literaturi je v čast in ponos najvišjim državnim uradnikom. Kako visoko nad vsem stoji Jan Vaclav Rosulek, poštini uradnik skromne III. kategorije!

Amerika. Zamorci v poštini službi nimajo zmeraj istih pravic kakor belokožci. Zamorci ne izvršujejo službe pri okencih in zveza peške pošte jih ne sprejema, kadar se prijavljajo za člane.

Argentinijska. V bližnji bodočnosti se otvori neposredna radio - telefonska služba med Berlinom in Buenos - Aires. Poizkušnje so se vršile že 3.

avgusta iz Berlina. Uspeh je povoljen. Kakor hitro bo izdelan oddajalni aparat v Buenos-Aires, se bo pričel obrat.

Nova Zelandija. Najvažnejša radiopostaja v južnem okraju je bila zgrajena v Wellingtonu. Iz te postaje pošilja tovariš V. H. King, podpredsednik Mednarodne poštne zveze, predavanja esperanta, ki vzbujajo veliko zanimanje ne le v deželi sami, ampak v vsej Avstraliji. Te tečaje je možno poslušati celo v Ameriki.

Zlata obala (Afrika.) Guverner naselbine je pravkar podal poročilo o razvoju brzojava in telefona v deželi. Od leta 1919. je bilo narejenih 1710 milj novih brzojavnih linij in otvoreno 36 novih brzojavnih uradov. V doglednem času se brzojavno omrežje še razširi in pomnože uradi. Vsa važnejša središča naselbine so med seboj zvezana z brzojavom in telefonom.

Perzija. Dva francoska radiova strokovnjaka je povabila perzijska vlada v Tcheran, kjer namerava zgraditi brezžično oddajno postajo.

Egipt. Egiptovska vlada je izdala ob priliki razstava kralja Fuada I. poštno (pisemsko) znamko, ki je vsekako največja, kar jihi je bilo dosihmal izdanih. Dolga je 4,7 cm, pa 1,2 cm široka.

Velika Britanska. Generalni poštar je imenoval odbor, ki se bode bavil z reorganizacijo državne brzojavne službe, da se zmanjšajo izdatki.

Francoska. Ženski sindikat poštinih in brzojavnih uradnic je priredil v Lyonu kongres, ki se je vršil od 12. do 16. oktobra t. l. Glavni predmet je bilo vprašanje o zvišanju plač. — Novo poštno poslopje v Troyis bo stalo 4 milijone frankov. — Paketna pošta, ki je danes v rokah železniških družb, ima preiti v državno področje. Posebna pisemska znamka po 90 centimov je pravkar pri-

Po sklepu seje ožjega odbora od 23. marca t. l. in na osnovi čl. 17 pravil sklicujemo

IZREDNI OBČNI ZBOR

ki se bo vršil

v nedeljo dne 15. aprila t. l. ob 19. uri v hotelu »Štrukelj« v Ljubljani.

Dnevni red: Razpust društva.

Krajevne skupine pozivamo, da določijo in pravočasno sporoče imena svojih delegatov.

V Ljubljani, dne 24. marca 1928.

Za odbor

»Društva poštinih, telegrafskih in telefonskih uradnikov v Ljubljani«:

J. Ferluga, s. r.
tajnik.

Joško Čampa, s. r.
predsednik.

šla v promet v proslavo velikega učenjaka Berthelota.

Portugalska. Asociacao do Ressoal Maior protestira proti nameravani oddaji telefona zasebni družbi.

Avstrijska republika. Postgewerkschaft je izročila komisiji za poštne, brzojavne in telefonske uslužbence predlog, da se prepovedo pisma z okenci (Fensterbriefe), ker ta sistem ovira hitro čitanje naslova pri inštradiranju. Društvo prosi poštno upravo, naj pritiska na Zedinjene države, da bi bile kurverte rečene vrste v mednarodnem stiku prepovedane.

Osebnosti.

Postavljeni: Mija Cerar za pogodbeno poštarico v Ivanjcih.

Napredovali: za sekretara II/2 Marija Binder, pb. urad. II/3 na ravnateljstvu. Iz 3. skupine v 2. skupino II. kategorija so napredovali: Stanko Gaberščik, Gr. Hribar in J. Štukelj na ravnateljstvu; Ivana Belar, Iv. Smerdu, Mar. Smodej, Mar. Tekavec, Franc Prah, Amalija Sajovic, Štefanija Tomec, Karolina Prijatelj, Angela Lesjak, Ivana Božič, Alojzija Rakovec, Štefanija Šibovec, Gabrijela Kamenšek, Janko Hamersak in Ivan Modrijan na Ljubljani 1; Ivan Majhen, Vekoslav Šturm, Jurij Pilato, Ivana Pavlič, Josip Savrič, Marija Pernat, Janko Firbas in Ivan Ortan na Mariboru 1; Vinko Ločičnik, Valentin Zablachan, Zofija Rakovec, Anton Požeg, Ernest Pipan, Franc Volavšek in Josip Gradišnik na Mariboru 2; Ciril Novak na Mariboru 3, Marija Goričar v Celju, Vladimir Vojska v Novem mestu, Ottilija Logar v Kranju, Cecilija Bizjak v Kamniku, Amalija Kliné v Krškem, Emilija Garšperlin v Višnji gori, Ana Nieferrall v Velenju, Ivana Čebin v Gornjem Logatcu, Rupert Tručl v Zidanem mostu, Josipina Milavec na Jesenicah - Fužine, Roza Šuen v Ločah pri Poljčanah, Karel Hribernik v Studencih pri Mariboru, Franc Šuman v Sv. Lenartu v Slov. goricah, Ljudmila Rek v Starem trgu pri Rakeku in Franja Zinauer v Šmartnem ob Paki.

Premeščeni: sekretar I/6 Joško Peršič z ravnateljstva v Sarajevo; pb. ur. II/2 Ante Kalokira z ravnateljstva v Zagreb, Franc Irgolič z Maribora 2 za upravnika pošte Maribor 1 in Ferdo Nadrag z Ljubljane 2 v Novo mesto; pb. ur. II/3 Ana Pečirer z Maribora 1 na Ljubljano 1 in Albina Rihteršič iz Loč pri Poljčanah v Celje; pb. ur. II/4 Zofija Poljanec z Maribora 1 na Ljubljano 1, Vida Kušar z Ljubljane 1 v Medvode in Iva Krajc iz Černa pri Prevaljah v Dravograd; pb. ur. II/5 Ludvik Turk z Ljubljane 1 k X. ter. t. t. t. sekciji v Celje in Valerija Štukelj iz Subotice 1 v Černo pri Prevaljah za upraviteljo; telef. III/3 Milena Perše iz Apač v Gornjo Radgono; priprav. III/4 Frančiška Hladnik iz Ptuja v Sv. Tomaž pri Ormožu; dnev. Helena Keržin iz Gornje Radgone v Celje, Ida Tavčar iz Guštanja na Ljubljano 1, Ivan Pučel iz Marenberga v Guštanju in Gizela Novak z Ljubljane 1 v Celje.

Upokojeni: Sekretarji II/2 Ivan Podgornik in Ivan Rozman in Ivan Kosovinc na ravnateljstvu; pb. ur. II/2 Anton Bučar in Adrej Šumi na Ljubljani 1, Ivan Kramer na Mariboru 1, Ivan Škrlec pri Sv. Tomažu pri Ormožu, Marija Ivanc v Štorah, Josip Božja v Celju in Amalija Kliné v Krškem; zvanjč. 1 skupine Franc More v Borovnici in Alojzij Koncilija pri XXXV. ter. t. t. t. sekc. v Celju.

Prestanek službe: pb. ur. II/3 Vekoslav Jagodič v Celju je podal ostavko na poštno službo.

Pogodbena pošta V/2 Šent Janž na Dravskem polju se je prevedla v IV/1.

Trgovina s kožuhovino
Filip Bizjak
krznarstvo

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6
se priporoča poštinih nastavljenec m, katerim daje tudi na obroke.

Račun poštne hranilnice štev. 13.733.

MARTIN PEVEC

modni atele

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4
se priporoča cenj. poštinih nameščencem za vsakovrstne obleke. V zalogi vsakovrstno pristno angleško blago najboljšje kvalitete po znižanih cenah. Postrežba solidna!

THE REX CO.

Ljubljana, Gradišče 10 — Zagreb, Sajmište 56

Telefon štev. 268 interurban. — Ustanovljeno 1906.

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisarniških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.

PAPIROGRAFIJA

družba z o. z.

LJUBLJANA, Gosposvetska 10.

En gros prodaja papirja!

Stalna zaloga vseh vrst papirja!

Konkurenčne tovarniške cene.

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Velika zaloga tapetniških izdelkov,
žime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever

Ljubljana, Marijin trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

NOVA ZALOŽBA

r. z. z. o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 19,

in podružnica Nove založbe, prej

I. GIONTINI

Ljubljana, Mestni trg 17.

priporoča v nakup šolske in pisarniške potrebščine,
kakor tudi knjige vseh tu- in inozemskih založb.

Anton Macun,

v Mariboru, Gosposka ulica 10

nudi veliko izbiro štofa za damske pomladanske plašče in obleke. Ipe štofe za gospode in razno drugo manufakturno blago po ugodnih cenah.

FOTOGRAFSKI ATELJE

„REKORD“

izvršuje brzo-fotografije po najniž. cenah
LJUBLJANA, POLJANSKA C. 12

CENIK

za leto 1928

Belo platno	Din	8.	9.	10.	12
Gradi za spodnje hlače . . .	»	12,	14,	16,	20
Platno za rjuhe 150 cm . . .	»	22,	26,	28,	32
Platno za kapne 180 cm . . .	»	28,	32,	40,	45
Damast za posteljnino . . .	»	28,	32,	46,	50
Namizni prti (komad) . . .	»	40,	48,	50,	60
Gradi za madrace . . .	»	30,	36,	44,	52
Cefirji in oksforti . . .	»	10,	12,	14,	20
Tiskovine (druki) . . .	»	10,	12,	15,	16
Delain, etamin . . .	»	10,	12,	14,	16
Volneni delain . . .	»	18,	28,	38,	48
Ševijot v vseh barvah . . .	»	34,	45,	60,	68
Volneni poplin . . .	»	45,	50,	58,	60
Modno blago za ženske . . .	»	20,	24,	28,	35
Blago za plašče in kostume . .	»	80,	95,	110,	120
Razne svile za obleke . . .	»	36,	45,	60,	68
Creppe de Chine . . .	»		68,	98,	120
Težka taft svila . . .	»			88,	120
Surova svila . . .	»	26,	28,	32,	40
Svilene rute . . .	»	40,	50,	120,	145
Naglavne rute . . .	»	5,	10,	12,	18
Jugoslovansko sukno . . .	»	24,	36,	50,	72
Češki kamgarni . . .	»	65,	120,	140,	160
Angleško sukno . . .	»	200,	220,	280,	300
Modne hlače . . .	»	100,	130,	180,	230
Lüster za suknje . . .	»	40,	60,	98,	160
Štruks . . .	»	60,	70,	95,	170
Baržun in fustian . . .	»	30,	36,	40,	60
Hlačovina . . .	»	12,	28,	36,	48
Tirolski loden . . .	»				120

Zavese, preproge, posteljnina, preginjala, koce, odeje,
za konjske plahte, voščeno platno, slammiače, srajce,
nogavice, dežnike in drugo dobite dobro in
najceneje samo

v manufakturni trgovini

I. TRPIN, Maribor

Glavni trg 17

CEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE,
KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE
KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAUN
MARIBOR, GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.
Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telef. 2527.

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge poštinih nameščencev.

Cene zmerno. Postrežba točna in solidna.

Ustanovljeno 1852 Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana
Poljanska cesta 8.
(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopališke in klosetne naprave.
zdelovanje posod iz pločevine za frnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (škatele)
za konzerve.

A. Škedelj, Ljubljana
Stari trg 11a

priporoča po najnižjih cenah:
šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

STANE JAGER

jeremenar in torbar

Poljanska cesta šte. 9

se priporoča p. n. občinstvu za vsa v to stroko
spadajoča dela, kakor tudi za popravilo vseh usnja-
tih predmetov.

Jože Mihelič in drug

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 41.

Telefon 2777.

Telefon 2777.

TEKSTILBAZAR

D. Z. O. Z.

LJUBLJANA, Krekov trg 10,

najcenejši nakup manufakturnega
blaga. — Tvrdba je dogovorjena z Gospo-
darsko zadruzo poštinih nameščencev glede
plačil na obroke.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO
pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medić.

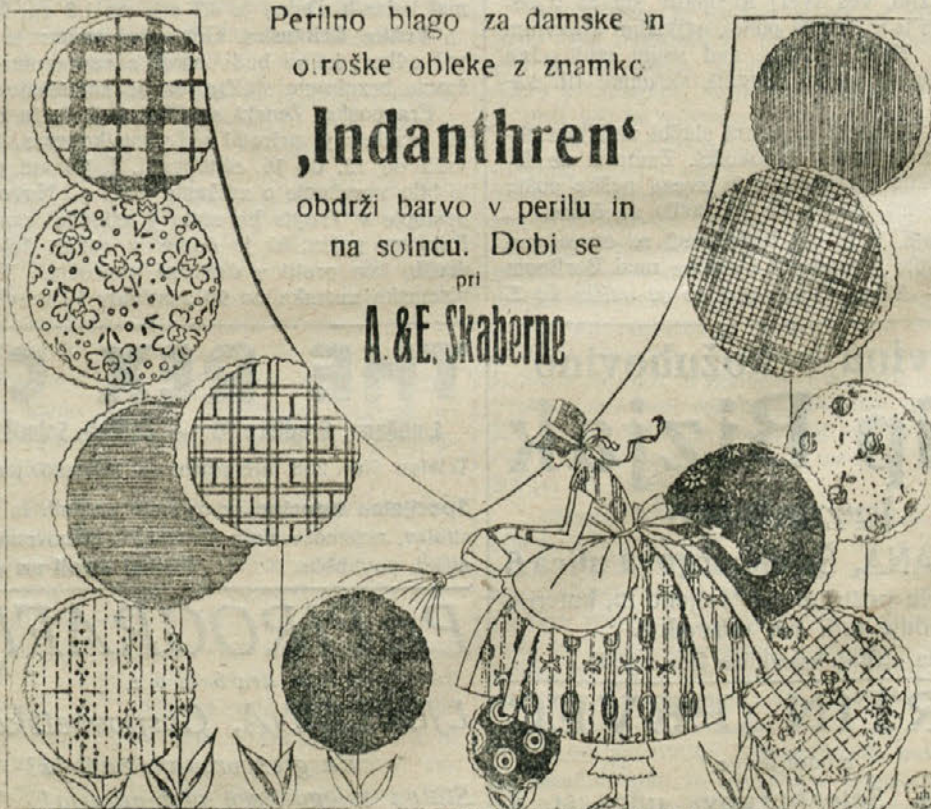
Perilno blago za damske in
moške obleke z znamko

„Indanthren“

obdrži barvo v perilu in
na solncu. Dobi se

pri

A. & E. Skaberne

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.

Rokopise je pošiljati uredništvu „Poštne glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2.
Za „Obl. organizacijo ptt. uslužbencev v Ljubljani“ izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za „Narodno tiskarno“ Fran Jezeršek v Ljubljani.